

Sagan om råttan

Det var en gång en li- ten råt-
ta som bod- de i en li- ten påt- ta. Hans päls var grå och
svan- sen lång. Nu bör- jar den- na sång.
En dag blev råt- tan hög- färds- ga- len, och
gav sig ut i da- len med gans- ka vik- tig min. Han
tyck- te han va' väl- digt fin. Först, så kom han till ett hus.
I käl- lar'n möt- te han en li- ten mus. Och
mu- sen pep och blev så glad så råt- tan, han
stan- na- de en dag. Se'n kom han till en sjö,
där fem- ton bra- xar stod i kö. Och kons- tigt nog så

Chords: A, E/A, D/F#, E/G#, A, B, E, E/A, D/F#, E/G#, A, B, E, C#7, B/D#, C#/E#, F#m, C#7, B/D#, C#/E#, F#m, D, A/C#, B, E, A, E/A, D/F#

2

E/G# A B E

blev han strax god vän med en vi-ol-blå-lax. Men

C#7 B/D# C#/E# F#m

sjön var djup och råt-tan då-lig på att sim-ma. Mot

C#7 B/D# C#/E# F#m

sko-gen sprang han och var där på knappt en tim-ma. I

D A/C# B B/A E/G#

sko-gen stod det träd med blom och bla-der. Och un-der väx-te

B/F# E

dagg-ka-por i ra-der. Då

A E/A

möt-te han en vac-ker du-va med rö-da ben och blek-

D/F# E/G# A B

blå blus. Från luf-ten hör-des lju-det av hen-nes vin-gars sus.

E A

Och råt-tan blev så kär, så kär. Ja, han blev het som

E/A

so-len själv, och mäs-te ba-da sig i nå-gon älv. Nu

D/F# E/G# A

trod-de han att se-gem lätt var vun-nen. Men

D/F# E/G# A B E

när han plas-kat upp i-gen, var du-van helt för-svun-nen.

Och råt-tan grät i fem-ton da'r, se'n
 fanns det in-ga tå-rar kvar. Se'n hit-ta han ett hål
 på and-ra si-dan än-gen. En rätt-flic-ka låg det
 längst där ne-re på sän-gen. Han blev så glad, så glad. Se'n
 gif-te dom sig sam-ma dag. Och du-van glöm-de råt-tan
 på ett par se-kun-der. För hell-re än att fla-
 xa o-van jord, bor han på mar-ken
 i ett hål djupt un-der.

Chords: D, E/D, C#m7, C#7, F#m7, A/B, B, D/E, G/A, B9, D/E, G/A, D, E/D, C#m7, C#7, F#m7, A/B, B9, D/E, G/A, A, E/A, D/A, Dm/A, Aadd2